

[Avaleht](#) > ... > [Perekonnaasjad Ja Pärimine](#) > [Elatis](#) > Italy

Elatis

Sisu koostaja:

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Mida tähendavad mõisted „elatis” ja „ülalpidamiskohustus”? Kes peavad maksma teistele elatist?

Itaalia õigussüsteemis kasutatakse ülalpidamiskohustuse tähistamiseks erinevaid nimetusi ning kohaldatakse erinevaid tingimusi ja summasid olenevalt ülalpidamiskohustuslase ja ülalpidamist saama õigustatud isiku vahelistest suhtest. Üldiselt on „elatis” määratletud kohustusena, mis põhineb saama õigustatud isiku abivajadusel.

A. Terminiga *obbligazione alimentare* tähistatakse materiaalse abi osutamist isikule, kes ei suuda end ise ülal pidada. Seda abi peavad andma teatavad seaduses sätestatud isikud tulenevalt nende kohustusest olla perekonnaga solidaarne.

Seda laadi elatisega seotud normid on sätestatud tsiviilseadustiku artiklis 433 ja sellele järgnevates artiklites. Sellist elatist tuleb maksta järgmistel juhtudel:

1. ülalpidamiskohustuslase ja õigustatud isiku vahel eksisteerib konkreetne õigussuhe;
2. õigustatud isik, kes ei suuda endale ise elatist teenida, kannatab puudust.

Punkti a puhul on ülalpidamiskohustuslased järgmised isikud järgmises järjekorras:

1. abikaasa;
2. lapsed, sealhulgas lapsendatud lapsed, või nende puudumise korral otsejoones alanejad sugulased;
3. vanemad või nende puudumise korral otsejoones ülenejad sugulased, lapsendanud vanemad;
4. väimehed ja miniad;
5. äiad ja ämmad;
6. vennad ja õed või poolvennad ja -õed, kusjuures esimesed on viimastest järjekorras eespool.

Elatist peab maksma eespool esitatud järjekorra alusel lähim sugulane.

Kui samal astmel on mitu isikut, jagatakse ülalpidamiskohustus nende vahel vastavalt nende rahalistele võimalustele.

Punkti b puhul on maksmisele kuuluv summa proportsionaalne elatist taotleva isiku vajadustega ja mis tahes ülalpidamiskohustuslase rahaliste võimalustega. Seda liiki elatise summa ei tohiks siiski ületada summat, mis on vajalik puudustkannatava isiku põhivajaduste rahuldamiseks, võttes arvesse tema sotsiaalset staatust.

B. Terminiga *assegno di mantenimento* tähistatakse rahalist abi, mida üks abikaasa osutab teisele lahuselu korral. Sellise abi eesmärk on tagada abi saajale abielu ajal valitsenud elatustaseme säilimine. *Assegno di mantenimento* puhul ei ole tingimuseks see, et elatise saaja peab puudust kannatama, ning sellist elatist võib taotleda isegi juhul, kui elatise saaja töötab. Sellest võidakse loobuda ja see võidakse asendada ühekordse maksega.

Kuna seda liiki elatise maksmise eesmärk on tagada, et abikaasal säiliks lahuselule eelnenud elatustase, on selle

elatise summa tavaliselt suurem kui *assegno alimentare* puhul. Ent *assegno di mantenimento*'t ei maksta abikaasale, keda peetakse lahuselus süüdi olevaks.

Lahutuse korral võib kohus määrata *assegno divorzile* abikaasale, kellel puuduvad piisavad vahendid või kes ei suuda neid vahendeid objektiivsetel põhjustel hankida, võttes arvesse mõlema abikaasa sissetulekut, otsuse põhjuseid ning kummagi abikaasa isiklikku ja rahalist panust perekonna ja selle vara eest hoolitsemisse, kusjuures neid tegureid hinnatakse abielu kestuse põhjal. *Assegno divorzile* saamise õigus lõpeb, kui õigustatud isik abiellub uuesti või loob uue perekonna. Samas on kõrgeima kassatsioonikohtu (*suprema corte di cassazione*) ühendkoda oma 11. juuli 2018. aasta lahendis nr 18287 sedastanud, et *assegno divorzile* ei ole mõeldud ainult toetamiseks, vaid sellel on ka hüvitamise ja võrdsustamise funktsioon. Seega tuleb selle elatise määramisel lähtuda liitkriteeriumist, mille puhul saaks abikaasade rahaliste/varaliste seisude võrdlemisel võtta eelkõige arvesse elatist taotleva endise abikaasa panust ühis- ja isikliku vara moodustamisse abielu kestel, tema võimalikku tulevast sissetulekut ja vanust.

Assegno di divorzio't võib olla kohustatud maksma üks abikaasa teisele ja ka üks registreeritud kooselu partner teisele: viimasel juhul peavad pooled olema sõlminud registreeritud kooselu (2016. aasta seadus nr 76), mis hõlmab samasooliste isikute perekondade loomist.

C. Termin *assegno di mantenimento* viitab ka rahalisele toetusele, mida vanemad peavad maksma oma lastele lahuselu, lahutuse või kooselu lõppemise korral (tsiviilseadustiku artikkel 337-ter). Lastel (olenemata sellest, kas nad on sündinud abielust või abieluväliselt) on õigus saada vanematelt elatist proportsionaalselt nende vahenditega ja vastavalt nende võimele käia tööl või töötada kodus. Kahe vanema lahuselu, lahutuse või kooselu lõppemise korral näeb kohus ette korrapärase elatise maksmise ning teeb otsuse summa kohta vastavalt lapse vajadustele, lapse elatustasemele mõlema vanemaga koos elamise ajal, kummagi vanemaga koos veedetud ajale, kummagi vanema rahalistele vahenditele ning kummagi vanema poolt tehtavate majapidamistööde ja pakutava hoolitsuse rahalisele väärtusele.

D. 20. mai 2016. aasta seaduse nr 76 (samasooliste registreeritud kooselu ja mitteabielulise kooselu regulatsioon) artikli 1 lõikes 65 on sätestatud, et kui kaks partnerit lõpetavad kooselu, määrab kohus ühe partneri õiguse saada teiselt partnerilt elatist, kui ta on rahalises raskuses ega suuda endale ise elatist teenida. Neil juhtudel määratakse elatis proportsionaalselt partnerite koos elatud aja eest ja tsiviilseadustiku artikli 438 lõike 2 kohaselt. Tsiviilseadustiku artiklis 433 sätestatud ülalpidamiskohustuslaste järjekorra määramisel on kooselupartneri kohustus maksta elatist õdede ja vendade samasisulise kohustuse suhtes esimuslik.

2 Millise vanuseni võib laps elatist saada? Kas alaealiste ja täiskasvanute ülalpidamise kohta kehtivad erinevad eeskirjad?

Kuni täisealiseks saamiseni on lastel õigus vanematepoolsele ülalpidamisele (vt eelmine punkt). Kui laps on saanud täisealiseks, kuid ei ole veel rahaliselt sõltumatu, võib kohus näha ette, et üks vanem peab või mõlemad vanemad peavad maksma – tavaliselt otse lapsele – korrapäraselt elatist. Kui täisealine laps on saanud rahaliselt sõltumatuks, ei pea vanemad juhul, kui ta kogeb taas rahalisi raskusi, enam maksma elatist, vaid üksnes *assegno alimentare*'t (vt punkti 1 alapunkt A). Kui täisealiseks saanud lapsel on raske puue, kohaldatakse tema suhtes alaealisi lapsi käsitlevaid norme.

3 Kas ma pean elatise taotlemiseks pöörduma pädeva asutuse või kohtu poole? Kuidas elatise taotlemine toimub?

Elatise (*alimenti*) saamiseks peab isik esitama elukohajärgsele kohtule hagiavalduse, lisades avaldusele mis tahes dokumentaalsed tõendid selle kohta, et ta vajab abi.

Pärast menetluse alustamist on võimalik kohtult taotleda esialgse elatismääruse tegemist enne lõpliku kohtuotsuse tegemist.

Lapsele või abikaasale elatise maksmist võib taotleda eraldi menetluse raames või kahe partneri lahuselu, lahutust või kooselu lõppemist käsitleva menetluse raames. Kohus võib teha elatise määramise otsuse ka esimese kohtuistungil ajal.

Lisaks võidakse lastele, abikaasale või registreeritud kooselu partnerile elatise maksmine kindlaks määrata advokaatide juuresolekul toimuvate läbirääkimiste tulemusel sõlmitavas kokkuleppes (dekreetseaduse nr 132/2014 artikkel 6): sellises kokkuleppes lubavad pooled teineteisega heas usus ja ausalt koostööd teha, et oma vaidlus lahusele ja laste isikuhooldusõiguse üle rahumeelselt lahendada. Advokaatide juuresolekul toimunud läbirääkimiste tulemusel sõlmitud kokkulepe tuleb saata kümne päeva jooksul pädeva kohtu juures tegutsevale prokurörile, kes kiidab selle heaks, kui ta leiab, et see on laste parimates huvides. Heakskiidetud kokkulepe on samaväärne lahusele või lahutust käsitleva kohtumäärusega.

22. mai 2018. aasta ringkirjaga kinnitas justiitsminister järgmist. Kui kokkulepe sõlmitakse perekonnaseisuametis, siis väljastab see amet 2003. aasta määruse nr 2201 artikliga 39 ette nähtud tõendi. Seevastu advokaatide juuresolekul toimunud läbirääkimiste tulemusel sõlmitud kokkulepete puhul peab eespool osutatud artikli 39 kohase tõendi väljastama kokkuleppe heaks kiitnud või heakskiidu väljastanud prokurör, kuna advokaati ei saa käsitada „asutusena“ 2003. aasta määruse nr 2201 tähenduses. Pealegi muudab kokkuleppe kehtivaks ning seega tunnustatavaks ja välisriigis täitmisele pööratavaks ainult prokuröri lõplik määrus. Seega kui prokurör on keeldunud kokkulepet heaks kiitmast ja heakskiidu on andnud kohtu eesistuja (dekreetseaduse artikli 6 lõike 2 kohaselt), on kõnealuse tõendi väljastamine vaidlust lahendava kohtu ülesanne.

4 Kas elatise taotluse saab esitada lapse või sugulase (kui saab, siis millise astme sugulase) nimel?

Kui asjaomane isik ei saa kohtusse pöörduda (kui ta on alaealine või piiratud teovõimega täisealine), peaks kohtusse elatishagi esitama tema seaduslik esindaja (alaealiste korral vanemad, täiskasvanute korral eestkostjad), kelleks võib olla ka tsiviilseadustiku artikli 404 jj kohaselt nimetatud tugiisik.

5 Kuidas leida pädev kohus, kui ma soovin asja kohtusse anda?

Vastavalt määrusele (EÜ) nr 4/2009 on liikmesriikides ülalpidamiskohustustega seotud asjades pädev järgmine kohus:

1. kostja alalise elukoha järgne kohus või
2. ülalpidamist saama õigustatud isiku alalise elukoha järgne kohus või
3. kohus, mis vastavalt siseriiklikule õigusele on pädev menetlema isiku staatusega seotud kohtuasju, kui ülalpidamiskohustust käsitlev hagi kuulub nende menetluste juurde, välja arvatud juhul, kui see pädevus põhineb pelgalt ühe menetluspoole kodakondsusel, või
4. kohus, mis vastavalt siseriiklikule õigusele on pädev menetlema vanemliku vastutusega seotud kohtuasju, kui ülalpidamiskohustust käsitlev hagi kuulub nende menetluste juurde, välja arvatud juhul, kui see pädevus põhineb pelgalt ühe menetluspoole kodakondsusel.

6 Kas ma pean asja kohtusse andmiseks kasutama vahendaja (nt advokaadi, kesk- või kohaliku asutuse jne) abi? Kui mitte, siis kuidas asja kohtusse andmine toimub?

Ülalpidamisküsimustega seotud menetluse algatamise dokumendid tuleb esitada selle advokaadi kaudu, kes esindab menetluspoolt kohtus.

Advokaadi abi ei ole vaja kasutada, kui ülalpidamist käsitlev otsus lisatakse vastastikusel kokkuleppel lahusele alustavate abikaasade vahelisse kokkuleppesse. Sel juhul esitatakse kokkulepe kohtule, kes selle läbi vaatab ja heaks kiidab (tsiviilkohtumenetluse seadustiku artikkel 711).

7 Kas ma pean asja kohtusse andes tasuma lõive? Kui pean, siis kui suured need lõivud võivad olla? Kas ma saan taotleda menetluskulude katteks menetlusabi, kui mul ei ole piisavalt rahalisi vahendeid?

Isik, kes annab asja tsiviilkohtusse, peab maksma registreerimistasu (*contributo unificato di iscrizione a ruolo*). Selle tasu suurus oleneb kohtuasja liigist ja nõude suuruselt.

Registreerimistasu tuleb maksta ka kohtu tehtud määruste puhul.

Samas ei tule neid registreerimistasusid maksta juhul, kui kohtuasi on seotud elatise maksmisega lastele.

Menetluspooled peavad tasuma ka neid kohtus esindavate advokaatide tasud. Eeldatavate õigusabikulude suurust ei ole võimalik prognoosida, sest see oleneb vaidluse keerukusest.

Isik, kellel puuduvad piisavad vahendid, võib paluda, et talle määrataks tasuta advokaat, kelle tasud maksab riik (tasuta õigusabi).

Käesoleva teksti koostamise ajal on hagejal õigus saada tasuta õigusabi, kui tema aastane maksustatav tulu ei ületa tema viimase maksudeklaratsiooni kohaselt 11 493,82 eurot (ministri 16. jaanuari 2018. aasta määrus, mis on avaldatud 28. veebruaril 2018. aasta ametlikus väljaandes (*gazzetta ufficiale*) nr 49). Seda piirmäära ajakohastatakse korrapäraselt. Kui asjaomane isik elab koos abikaasa, registreeritud partneri või teiste perekonnaliikmetega, võetakse aastase kogutulu arvutamisel arvesse kõigi perekonnaliikmete, sealhulgas hageja tulu.

Kui asjaomane isik elab koos abikaasa või teiste perekonnaliikmetega, võetakse aastase kogutulu arvutamisel arvesse kõigi perekonnaliikmete, sealhulgas hageja tulu. Sel juhul suurendatakse tasuta õigusabi saamise õigust andva maksimaalse tulu summat 1032,91 euro võrra iga perekonnaliikme kohta, kellega hageja koos elab.

Tasuta õigusabi taotlus esitatakse selle kohtu tööpiirkonnas asuvale advokatuurile (*consiglio dell'ordine degli avvocati*), kes on pädev asja menetlema.

Taotluses tuleb esitada nõude alused ja õiguslik alus ning taotlusele tuleb lisada dokumentaalsed tõendid. Advokaatur ei rahulda tasuta õigusabi taotlust, kui kohtule esitatud nõue on ilmselgelt alusetu.

Kui advokaatur otsustab tasuta õigusabi taotluse rahuldada, võib asjaomane isik valida volitatud advokaatide nimekirjast advokaadi, kes hakkab talle õigusabi osutama.

Mõned advokatuurid otsustavad ise, milline advokaat asjaga tegelema hakkab.

Tasuta õigusabi taotluse võib esitada menetluse mis tahes etapis ja mis tahes kohtuastmes ning taotluse rahuldamise korral antakse tasuta õigusabi ka järgnevates kohtuastmetes.

Eespool osutatud tulu piirmäära ei tohi ületada kogu menetluse jooksul.

Kui tasuta õigusabi taotlus lükatakse tagasi, võib asjaomane isik esitada selle taotluse uuesti kohtule, kes on pädev asja menetlema.

8 Millise ülalpidamise viisi võib kohus määrata? Kuidas arvutatakse elatise summa? Kas kohtuotsust saab elukalliduse suurenemise või pereolude muutumise korral läbi vaadata? Kui saab, siis kuidas see toimub (kas on näiteks olemas automaatne indekseerimise süsteem vms)?

Kohtumäärus, millega määratakse kindlaks ja mõistetakse välja maksmisele kuuluv elatissumma, on täitmisele pööratav kohtulahend ning kujutab endast seega täitedokumenti.

Kohtumäärusega, milles tunnistatakse õigust saada elatist, pannakse ülalpidamiskohustuslasele kohustus maksta õigustatud isikule selline summa, mis on vajalik tema põhivajaduste rahuldamiseks (toit, eluasemekulud, rõivastega seotud kulud ning inimväärse elu elamiseks vajalike minimaalsete kaupade ja teenustega seotud kulud). Maksmisele kuuluva elatissumma kindlaksmääramisel peab kohus arvesse võtma ka ülalpidamiskohustuslase rahalisi võimalusi.

Lahus elavale abikaasale makstava elatise summa kindlaksmääramisel peab kohus arvesse võtma ka abikaasade abieluagset elatustaset.

Alaealistele lastele või täisealistele, kuid rahaliselt veel vanematest sõltuvatele lastele makstava elatise summa

kindlaksmääramisel peab kohus arvesse võtma nende hariduse omandamisega seotud vajadusi.

Elatise summat kohandatakse automaatselt vastavalt ISTATi indeksitele või mis tahes muudele näitajatele, milles pooled on kokku leppinud või mis on ette nähtud kohtumääruses.

Makstavat elatise summat võidakse hiljem muuta, kui ülalpidamist saama õigustatud isik või ülalpidamiskohustuslane esitab selleks avalduse pädevale kohtule, kelleks on tavaliselt algse määruse teinud kohus.

9 Kuidas ja kellele elatist makstakse?

Kohus näeb ette maksmise korra.

Lahuselu korral võib kohus määrata, et kolmas isik, kes peab tasuma ülalpidamiskohustuslasele (sealhulgas korrapäraselt) teatavad summad (nt tööandja), peab maksma osa rahast otse lahus elavale abikaasale.

Elatist tuleb maksta õigustatud isikule.

Alaealistele lastele ette nähtud elatis makstakse sellele abikaasale, kellel on lapse isikuhooldusõigus.

Kohtu poolt täisealistele, kuid rahaliselt veel vanematest sõltuvatele lastele välja mõistetud elatis makstakse otse neile lastele, kui kohus ei otsusta teisiti.

10 Kui kohustatud isik (võlgnik) hoiab elatise maksmisest kõrvale, siis kuidas sundida teda makseid tegema?

Kui ülalpidamiskohustuslane ei maksa elatist vabatahtlikult, võib ülalpidamist saama õigustatud isik kasutada tavapäraseid finantskohustuste täitmisele pööramise vahendeid.

Võimalik on kohaldada ka tsiviilkohtumenetluse seadustiku artiklit 614-*bis*, milles on sätestatud stiimulid teatava toimingute tegemise kohustuse vabatahtlikuks täitmiseks: kohus võib menetluspoole taotlusel (ja tingimusel, et selline meede ei ole selgelt ebaõiglane) määrata, et ülalpidamiskohustuslane peab tasuma iga järgmise rikkumise, täitmata jätmise või kohtumääruse täitmisega viivitamise eest teatava rahasumma. Selline määрус kujutab endast täitedokumenti, mille alusel saab rikkumise või täitmata jätmise eest maksmisele kuuluvad summad sisse nõuda.

11 Palun kirjeldage lühidalt võimalikke piiranguid elatise maksmisel, eelkõige võlgniku kaitse eeskirju ning aegumis- ja igamistähtaegu teie täitesüsteemis.

Elatise saamise õigus ei aegu. Mis tahes üksikute osamaksete suhtes, mille tasumise tähtaeg on saanud, kuid mida ära ei maksta, kohandatakse viieaastast aegumistähtaega (tsiviilseadustiku artikli 2948 lõige 2). Lisaks peatatakse aegumistähtaega arvustamine abikaasade vahel ja nende isikute vahel, kes teostavad vanemlikku vastutust ülalpidamist saama õigustatud isikute suhtes.

12 Kas mind saab elatise sissenõudmisel abistada mõni organisatsioon või ametiasutus?

Vt järgmine punkt.

13 Kas (valitsus- või eraõiguslikud) organisatsioonid võivad teha võlgniku eest elatise täielikke või osalisi ettemakseid?

Hiljuti loodi riiklik fond, millest makstakse elatist rahalistes raskustes abikaasadele, kes ei suuda end ise ülal pidada, ning nendega koos elavatele alaealistele lastele ja raske puudega täiskasvanud lastele, kui teine

abikaasa, kes on kohustatud elatist maksma, ei tee seda.

Selle elatise saamiseks (justiitsministeeriumilt (*ministero della giustizia*)) peab asjaomane isik esitama elukohajärgsele kohtule avalduse.

Justiitsministeerium maksab elatise välja ettemaksena. Seejärel nõuab justiitsministeerium võlgnetavad summad ülalpidamiskohustuse täitmata jätnud abikaasalt sisse.

14 Kui mina elan asjaomases liikmesriigis, aga võlgniku alaline elukoht asub muus liikmesriigis:

14.1 Kas ma saan abi kõnealuse muu liikmesriigi ametiasutuselt või eraõiguslikult organisatsioonilt?

Isik, kellel on õigus saada elatismakseid teises liikmesriigis elavalt isikult, võib saada abi Itaalia keskasutuselt. Määruse (EÜ) nr 4/2009 VII peatükis sätestatud koostöösüsteemi kasutades peab ta esitama avalduse tema elatise saamise õigust tunnustava otsuse tunnustamiseks, täidetavaks tunnustamiseks ja täitmisele pööramiseks selle liikmesriigi keskasutuse kaudu, kus on ülalpidamiskohustustlase alaline elukoht.

Justiitsministeeriumi alaealiste asjade ja kogukondade osakond (*ministero della giustizia - dipartimento per la giustizia minorile e di comunità*) on Itaalia keskasutus, kellele on määruse (EÜ) nr 4/2009 artikli 49 alusel tehtud ülesandeks sisse nõuda elatise summad piiriüleste vaidluste korral Euroopa õigusruumis.

14.2 Kui saan, siis kuidas selle asutuse või organisatsiooniga ühendust võtta?

Itaalia keskasutuse kontaktandmed:

Ministero della Giustizia, Dipartimento per la Giustizia Minorile e di Comunità

Via Damiano Chiesa 24

00136 ROME

Tel: (+39) 06 68188 326-331-535

Faks: (+39) 06 06.68808 323

E-post: acitalia0409.dgmc@giustizia.it

15 Kui mina elan muus liikmesriigis ja võlgnik asjaomases liikmesriigis:

15.1 Kas ma saan esitada taotluse otse asjaomase liikmesriigi ametiasutusele või eraõiguslikule organisatsioonile?

Kui ülalpidamist saama õigustatud isik elab teises liikmesriigis ja soovib Itaalias täitmisele pöörata otsuse, millega tunnustatakse tema õigust elatisele, võib ta paluda abi oma elukohajärgse liikmesriigi keskasutuselt ning esitada selle asutuse kaudu taotluse kooskõlas artikliga 56, kasutades määruse (EÜ) nr 4/2009 VII peatükiga ette nähtud koostöösüsteemi.

Teises liikmesriigis elav ülalpidamist saama õigustatud isik ei saa Itaalia keskasutuselt otse abi taotleda.

15.2 Kui saan, siis kuidas selle ametiasutuse või organisatsiooniga ühendust võtta ja missugust abi võidakse mulle osutada?

Vt eelmine punkt.

16 Kas asjaomane liikmesriik on alla kirjutanud 2007. aasta Haagi protokollile?

Jah.

17 Kui asjaomane liikmesriik 2007. aasta Haagi protokollile alla kirjutanud ei ole, siis missugust õigust kohaldatakse elatisnõude suhtes vastavalt tema rahvusvahelise eraõiguse normidele? Millised need normid on?

18 Milliste normidega tagatakse õiguskaitse kättesaadavus ELi siseste piiriüleste juhtumite korral (vastavalt ülalpidamiskohustuste määruse V peatüki struktuurile)?

Õiguskaitse kättesaadavuse tagamiseks piiriüleste juhtumite korral kohaldatakse vahetult määruse (EÜ) nr 4/2009 V peatükiga ette nähtud korda.

Seega kui tegemist on kohtuasjaga, mis on seotud otsuse tunnustamise või tunnustamise ja täidetavaks tunnustamisega või liikmesriigi väljastatud või juba tunnustatud otsuse täitmisele pööramisega, ning kui taotluse esitaja on alla 21aastane, antakse tasuta õigusabi automaatselt vastavalt Itaalias kehtivatele üldistele normidele tasuta õigusabile juurdepääsu kohta, olenemata tulust või sellest, kas taotlus on põhjendatud või mitte.

21aastaste ja vanemate laste elatisega seotud taotluste ja nende taotluste puhul, mis ei tulene põlvnemissuhtest (st taotluste puhul, mille on esitanud abikaasa või mõni muu isik, kes on ülalpidamist saama õigustatud isikuga suguluses või tema hõimlane), antakse tasuta õigusabi Itaalia õigusnormide kohaselt juhul, kui on täidetud tavapärased tulule esitatavad tingimused ja taotlus on hästi põhjendatud (vt punkt 7).

Itaalia keskasutus saadab tasuta õigusabi taotluse määruse (EÜ) nr 4/2009 VII peatükis sätestatud koostöösüsteemi kasutades asjaomasele advokatuurile.

19 Milliseid meetmeid on asjaomane liikmesriik võtnud, et tagada ülalpidamiskohustuste määruse artiklis 51 loetletud toimingute elluviimine?

Itaalia keskasutus kasutab järgmisi meetodeid VII peatüki kohaldamise raames esitatud koostöötaotluste menetlemiseks:

- julgustab rahumeelsele lahendusele jõudmist, kutsudes ülalpidamiskohustuslast üles täitma oma ülalpidamiskohustust vabatahtlikult;
- palub ülalpidamiskohustuslastel ühendust võtta keskasutusega, et kokku leppida asja lahendamise menetluses;
- teeb kindlaks ülalpidamiskohustuslase asukoha Itaalia kohalike omavalitsusüksuste riikliku registri (*indice nazionale dei comuni italiani*) ja vanglate ameti (*amministrazione penitenziaria*) andmebaasi kaudu või kohalike rahvastikuregistri büroodega ühendust võttes;
- kogub teavet ülalpidamiskohustuslase sissetuleku ja varade kohta maksupolitsei (*polizia tributaria*) abil;
- hõlbustab koostöös kohtuasutustega dokumentide hankimist, nagu on sätestatud määruse artikli 51 lõike 2 punktis g;
- hõlbustab tasuta õigusabi pakkumist, nagu on selgitatud käesoleva teabelehe punktides 7 ja 18.

See veebileht on osa portaalist „[Teie Euroopa](#)“.

Sooviksime teilt [tagasisidet](#) selle kohta, kui kasulikuks peate sellel esitatud teavet.

Viimati uuendatud: 22/12/2021

Käesoleva veebilehe omakeelset versiooni haldab Euroopa õiguslase koostöö võrgustiku vastav riiklik kontaktpunkt. Tõlked on teostanud Euroopa Komisjoni teenistused. Originaali tehtavad võimalikud muudatused asjaomase riikliku ametiasutuse poolt ei pruugi kajastuda tõlkeversioonides. Komisjon ja Euroopa õiguslase koostöö võrgustik ei võta mingit vastutust ega kohustusi seoses käesolevas dokumendis esitatud või viidatud teabe ega andmetega. Palun lugege õiguslikku teadaannet lehekülje eest vastutava liikmesriigi autoriõiguste kohta.